

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УПРАВНИ СУД

11 У 16326/22

03.11.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Љиљаном Милосављевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Синдиката полиције "Слога", са седиштем у Београду, Дурмиторска бр. 11-15, кога заступа Љиља Крстић, адвокат из Београда, Војводе Миленка бр. 4, поднетој против Повереника за приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења бр. 071-01-5780/21-03 од 08.03.2022. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Повереника за приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности, бр. 071-01-5780/21-03 од 08.03.2022. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Повереник за приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности, да тужиоцу Синдикату полиције "Слога" са седиштем у Београду, Дурмиторска бр. 11-15, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

О бразложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива, поништено је решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Сектора за људске ресурсе 08 број: 6494-1/21 од 15.11.2021. године и предмет враћен на поновни поступак, док је ставом другим диспозитива, одређено да је Министарство унутрашњих послова Републике Србије у Београду дужно да поново поступи, односно одлучи по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја Синдиката полиције "Слога" из Београда, од 01.10.2021. и 06.10.2021. године у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 13.04.2022. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи, између осталог, да у конкретном случају, тужени орган није могао да примени Закон о општем управном поступку већ одредбу чл. 24. ст. 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), с обзиром да је жалба основана. Са

наведеног разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предметну управну ствар реши у спору пуне јурисдикције, или је врати туженом органу на поновно одлучивање. Такође тражи да суд обавеже тужени орган да му надокнади трошкове управног спора у износу од 24.000,00 динара на име састава тужбе од стране адвоката, са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС” број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произлази да је тужилац дана 01. и 06.10.2021. године, поднео захтеве првостепеном органу, за приступ информацијама од јавног значаја, којима је тражио достављање копија Правилника о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 4959/19-3 од 10.04.2019. године; 10432/19-07 од 23.09.2019. године; 3035/20-07 од 05.05.2020. године; 3035/20-14 од 26.05.2020. године; 5041/20-7 од 22.07.2020. године, 5771/20-7 од 02.09.2020. године; 8633/20-3 од 09.12.2020. године; 9317/20-10 од 20.01.2021. године и 1581/20-6 од 09.03.2021. године; као и Правилника о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 6061/21-2 од 08.06.2021. године; и 8879/21-5 од 24.08.2021. године, на ЦД или ДВД диску. Поступајући по захтевима, које је тужилац уредио дана 05.11.2021. године, првостепени орган је исте одбио, позивајући се на одредбе чл. 9. ст. 1. тач. 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, са разлога што је предметним Правилницима о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова, извршена измена и допуна Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 4685/18-13 од 13.06.2018. године, који носи ознаку степена тајности “ИНТЕРНО”, у складу са чл. 14. Закона о тајности података (“Сл. гласник РС” бр. 104/09), а на основу Одлуке о одређивању степена тајности података број: 021-64/18-2 од 13.06.2018. године, због чега су измене и допуне већ интегрисане у текст Правилника, који носи наведену ознаку степена тајности. Наиме, тражени документ садржи податке о делокругу и категоризацији организационих јединица Министарства, број запослених у Министарству, систематизацију радних места по врсти, статусу и опису, као и радних места за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начину руковођења, планирања и извршавања послова, на основу чега би се могао утврдити начин функционисања Министарства. Објављивањем тражених података би се могла угрозити одбрана, национална или јавна безбедност земље, на тај начин што би прецизни подаци о броју запослених, њиховим специјалностима и условима за обављање послова на појединачним радним местима, те самим тим и оспособљености њихових припадника, могли доћи у посед и бити анализирани и злоупотребљени од српских организованих криминалних група и појединача. То би могло довести до ометања спровођења полицијских мера и активности у борби против свих видова криминала, у одржавању јавног реда и мира и сузбијању прекршаја и других деликата, у ванредним

ситуацијама, пружању помоћи у случају опасности, у пословима међународне полицијске сарадње, надзора и озбеђивања државне границе, као и регулисања, надзора и контроле саобраћаја на путевима. Такође, то би могло угрозити стање јавне и националне безбедности, јер би се могле утврдити чињенице о броју и оперативној функционалности организационих јединица које предузимају мере и радње из својих надлежности у директној координацији са специјалном и посебним јединицама полиције. Поступајући по жалби коју је тужилац изјавио против првостепеног решења, тужени орган је жалбу уважио, као основану. Ово са разлога што у проведеном поступку нису утврђене све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари, односно није доказана испуњеност услова за ускраћивање приступа траженим информацијама применом чл. 9. поменутог закона. Наиме, поред испуњености формалног услова да се ради о заштити неког од прописаних интереса, потребна је испуњеност и материјалног услова да се ради о таквим информацијама или документима због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацијама. При томе, те последице не могу бити апстрактне и хипотетичке, већ морају бити учињене реалним у односу на тражене информације. У конкретном случају, првостепени орган, осим претпоставке да би се чињењем доступним тражених докумената могао утврдити начин функционисања МУП-а, чиме би била угрожена безбедност грађана Србије, није навео на који начин би приступ траженим Правилницима, озбиљно угрозио јавну безбедност земље, нити је дао разлоге о томе које би то тешке последице за јавну безбедност реално могле наступити омогућавањем приступа таквим документима. Ово посебно имајући у виду да су одређене информације о организацији и унутрашњем уређењу Министарства већ садржане у одредбама Закона о полицији ("Сл. гласник РС" бр. 6/16, 24/18, 87/18), и подзаконским актима: Уредбом о начелима за унутрашње уређење МУП-а ("Сл. гласник РС" бр. 60/17), Уредбом о мерилима за распоред руководећих радних места полицијских службеника ("Сл. гласник РС" бр. 8/17, 39/18, 113/20), Уредбом о специјалној и посебним јединицама полиције ("Сл. гласник РС" бр. 47/18, ...149/20); док су информације о конкретним организационим јединицама МУП-а и њиховом делокругу садржане у Информатору о раду Министарства, објављеном на његовом сајту, због чега се не може прихватити став првостепеног органа да би доступношћу тражених правилника била озбиљно угрожена национална или јавна безбедност у смислу одредби чл. 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Зато је тужени орган, применом одредбе чл. 171. ст. 3. Закона о општем управном поступку, у вези са чл. 23. и чл. 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучио тако је поништио ожалбено решење и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак, указујући му у ком погледу исти треба допунити.

Одредбом чл. 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр. 120/04, ...105/21), прописано је да се на поступак пред Повереником примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а које се односе на решавање другостепеног органа по жалби, осим ако је овим законом другачије одређено.

Одредбом чл. 24. ст. 5. истог закона, прописано је да када утврди да је жалба основана, Повереник ће решењем наложити органу власти да тражиоцу омогући слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Имајући у виду чињенично и правно стање ове управне ствари, основано, по оцени суда, тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога

што је тужени орган, након што је оспореним решењем поништио ожалбено решење, противно цитираној одредби чл. 24. ст. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак, применом одредбе чл. 171. ст. 3. Закона о општем управном поступку. Наиме, поступање другостепеног органа по жалби, у материји слободног приступа информацијама од јавног значаја, регулисано је Законом о општем управном поступку, само у ситуацији када то поступање није регулисано одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Како је поступање туженог органа по жалби, у ситуацији када нађе да је жалба основана, прописано самом одредбом чл. 24. ст. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, то у конкретном случају, није било основа за примену Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде. У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедби суда изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Како је суд наложио туженом органу да отклони повреде правила поступка на које је указао овом пресудом, то нису испуњени услови да суд уместо органа донесе одлуку како је то тужбом тужилац предложио, јер нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је, применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са одредбама чл. 150, 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/2011, ... 18/20), које се у управном спору сходно примењују на основу одредбе чл. 74. Закона о управним споровима, нашао да је захтев делимично основан, па је тужиоцу у складу са тарифним бр. 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Сл. гласник РС" бр. 121/12), досудио трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе од стране адвоката, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате, сагласно одредби чл. 277. Закона о облигационим односима ("Сл. гласник РС" бр. 29/78 ... 44/99). те је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није признао трошкове на име састава тужбе до тражених 24.000,00 динара, с обзиром да они нису определjeni у складу са наведеном Тарифом.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 03.11.2022. године, 11 У 16326/22**

**Записничар
Љиљана Милосављевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Вера Маринковић, с.р.**

